

decentralt, og der burde måske være en passus i al lovgivning om, hvilke påvirkninger denne lov vil have på regionaludviklingen, ligesom man har en passus om, hvordan loven påvirker miljøet og økonomien.

Med hensyn til kontrollens mulighed for at sætte folk i gabestokken mener jeg, det må være den yderste mulighed. Jeg mener, at gabestokken var noget, man brugte i tidligere århundreder. Det er nok muligt, at den stadig skal være der, men som jeg har været inde på tidligere i dag, er det specielt på det punkt nødvendigt med ensartethed og faste begreber, når man administrativt kan straffe folk ved at sætte dem i en gabestok.

Så må jeg indrømme, at jeg har overhovedet ingen forståelse for, at man udhænger producenter i den primære produktion, altså f.eks. en mælkeproducent, hvor der er fundet penicillinrester i mælken. Det er et område, hvor der faktisk er temmelig streng kontrol; det er meget sjældent, man finder det, og så bliver man idømt en bøde, og man mister afregningen for sin mælkeproduktion, men samtidig kan man altså blive hængt ud.

Det at hænge folk ud har jo til formål at advare forbrugeren, og jeg kan ikke forstå, hvordan man advarer forbrugeren ved at hænge en mælkeproducent ud, hvis han altså vel at mærke ikke har et gårdmejeri og har staldførsal; men det er jo ikke så almindeligt. Reelt bliver det jo Mejeriselskabet Danmark og Kløvermælk, man hænger ud, og i det hele taget er jeg noget kritisk over for gabestokken, altså offentliggørelsesprincippet. Det må være den yderste konsekvens.

Vi går positivt ind i arbejdet med lovforslaget. Også vi tvivler lidt på, om man kan nå at få det hele lavet fornuftigt færdigt inden sommerferien, men vi vil arbejde med på det.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Der har været talt en del om principperne for offentliggørelse, og jeg er meget langt hen ad vejen enig med hr. Ole M. Nielsen i, at der ikke er logik i at hænge en primærproducent ud, hvis forseelsen ikke er særlig slem, i betragtning af at det ikke giver nogen øget valgfrihed til forbrugerne. Til gengæld synes jeg, det er meget væsentligt, at man på de områder, hvor forbrugerne reelt får en øget valgfrihed, benytter offentliggørelsesinstrumentet ganske markant og hårdt.

På den baggrund synes jeg, det kunne være vigtigt at få diskuteret principperne, så vi ikke vedtager lovforslaget, inden vi har haft en grundig politisk drøftelse af, hvilke principper der er flertal for, at offentliggørelsen skal baseres på. Når hr. Ole M. Nielsen siger, at det efter hans vurdering kan være svært at nå at få lovforslaget færdigbehandlet, er mit spørgsmål derfor: Er vi enige om, at f.eks. offentliggørelsesaspektet skal være ordentligt belyst, og at der skal være taget stilling til det, inden vi med sindsro kan vedtage lovforslaget?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg er helt enig. Det er noget af det, vi skal have diskuteret ordentligt igennem, og jeg ved også godt, at der ikke er noget nyt i lovforslaget. Det står jo allerede i den eksisterende lov, men den var jeg af gode grunde ikke med til at lave, så det kan være derfor, den er så dårlig.

Vi skal have afklaret det problem, for det har noget med retssikkerheden at gøre, så det er helt væsentligt; men det har også noget med forbrugervejledning at gøre. Det er to gode aspekter, så vi skal være helt klar over, hvordan vi skal gøre det.

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen): Må jeg starte med at sige, at der er et moment i diskussionen, som bekymrer mig lidt. Nogle ordførere har, som jeg har kunnet ane, været heroppe og sige, at lovforslaget ikke kan vedtages før sommerferien.

Jeg må altså bede om, at det ikke er en taktik, som bliver lagt til grund, for hvad er det, vi taler om? Vi taler om ni eksisterende love, som er alle medlemmer af dette Folketing meget vel bekendt. Der kan være nogle principielle diskussioner om kontroldelen osv., men vi har faktisk haft regeringens fødevareredegørelse liggende siden begyndelsen af januar, så jeg må bede om, at det ikke bliver af taktiske årsager, man vil træne nogle ting.

Til ære for hr. Keld Albrechtsen, som ikke er til stede nu, synes jeg, vi skal have sagen om kintal og de nærmest fantastiske lokale levnedsmiddelkontrolenheder, vi har, præciseret lidt. Det handler om, at vi fra Direktoratets side giver nogle anvisninger om, hvordan kintallene skal være, og derefter er det op til de lokale levnedsmiddelkontrolenheder at konstatere, om tingene nu også er i orden. Det system har vi haft siden 1984, vi strammede det i 1996 og igen